

گرامی باد اول ماه مه (11) اردیبهشت روز جهانی کارگر

پرتوان باد اتحاد مبارزاتی توده های ستمدیده

همبستگی برای آزادی و برابری در ایران*

در آستانه اول ماه مه، روز جهانی کارگر قرار داریم. بیش از 130 سال است که اول ماه مه به روز همبستگی بین المللی کارگران جهان و اعتراض آنان علیه نظام سرمایه داری و بیعدالتی ها و تبعیضاتی که از نتایج این سیستم می باشند، تبدیل شده است.

در ایران طبق کارگر و میلیونها مزد بگیر و حقوق بگیر در شرایطی به پیشواز اول ماه مه می روند که 40 سال حاکمیت "جمهوری اسلامی"، نه تنها کارگران و میلیونها خانواده را به خاک سیاه نشانده است، بلکه یک جامعه ۸۰ میلیونی را در زندانی بزرگ به وسعت ایران، گرفتار سرکوب های بی امان ساخته است. حاکمیتی که سران جنایتکار، غارتگر و فاسد آن از یک سو سرمایه های افسانه ای به جیب زده اند و از سوی دیگر جامعه را دچار فقر، گرسنگی و بیکاری و آسیب های ناهنجار اجتماعی دیگر، نظیر کودکان خیابانی، زنان تن فروش، کارتن خواب و گور خواب کرده است.

130 سال پیش کارگران در سرتاسر جهان، اول ماه مه را به عنوان روزی نمادین در اعتراض به استثمار، تبعیض و نابرابری و روز مبارزه مشترک برای جهانی بهتر و عادلانه تر، برگزیدند.

هرچند نظام سرمایه داری همچنان بر جهان حاکم است، اما در پی مبارزات کارگران در بسیاری از کشورها، آنان از برخی حقوق از جمله داشتن سندیکا و حق اعتصاب و اعتراض برخوردارند. در کشور ایران اما، نه تنها اعتصاب ممنوع، تظاهرات و تجمع غیر قانونی است بلکه رهبران و فعالان جنبش کارگری مورد ضرب و شتم قرار گرفته و دستگیر، شکنجه و زندانی می شوند. کولبران کردستان که روزمره به خاطر یک لقمه نان راههای صعب العبور کوهستانی را می پیمایند و حق و

حقوقشان درحد بردگانی است که اهرام مصر را ساختند، مسلحانه مورد حمله قرار گرفته و کشتار می شوند.

از صد سال پیش به این طرف، جهان از همه سو تغییر کرده و بکلی دگرگون شده است، اما وضع طبقه ای که خود خالق ثروت و رفاه در جهان هست، همچنان تباه است. در ایران، این تباهی فقط دامنگیر کارگران نیست. اکثریت عظیم این جامعه به معنی اخص کلمه با فقر و محرومیت و گرسنگی و فلاکت دست و پنجه نرم میکند. درست در حالیکه نظام جمهوری اسلامی در طی این چهل ساله یک قشر جدید میلیاردرهای آقا زاده، آیت الله هایی با حسابهای نجومی تحویل جامعه داده است. مردم نان ندارند بخورند، در حالیکه بخش عمده بودجه کشور، توسط افراد یا نهادهای مختلف نظام، اختلاس یا صرف سرپا نگهداشتن این حکومت و دستجات تروریستی اسلامی در خاورمیانه میشود.

در شرایطی به اول ماه مه نزدیک میشویم که موج جنبش های مختلف از اعتراضات هفت تپه تا فولاد اهواز، از مبارزات فرهنگیان و مالباختگان تا دانشجویان، از مبارزات خانواده های کارگری تا حمایت و شرکت فعال زنان، همه و همه نشان از "نه بزرگ" اکثریت مردم به اوضاع آکنده از فقر، اختلاس، تباهی، اختناق، به تبعیض و نابرابری در سرتاسر ایران دارد.

در همین راستا و در آستانه روز جهانی کارگر، تشکل ها و نهادهای کارگری، فرهنگیان، دانشجویان و.. با انتشار فراخوان های گوناگونی، مردم را دعوت به تجمع اعتراضی کرده اند.

رژیم جنایتکاراسلامی حاکم بر ایران، در هراس از جنبش اعتراضی اقشار گوناگون مردم و در تداوم سیاست های سرکوبگرانه خود، تعدادی از فعالان کارگری را بازداشت کرده و به عبث می کوشد ازگسترش این اعتراضات جلوگیری کند. اما کارگران و زحمتکشان جان به لب رسیده، با شهامت و شجاعتی قابل تحسین و با وجود پرداخت هزینه های سنگین، به نبرد و مبارزه حق طلبانه خود ادامه می دهند.

اول ماه مه روز همبستگی و اتحاد ما برای طنین انداختن "نه" مردم به این اوضاع است.

"نه" به ظلم، "نه" به استبداد و استثمار، "نه" به جمهوری اسلامی!

“همبستگی برای آزادی و برابری در ایران” *

اردیبهشت ماه 1398 - ماه می 2019

***- احزاب و سازمانهای تشکیل دهنده : کومه له زحمتکشان کردستان، شورای موقت سوسیالیستهای چپ ایران، سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، حزب مردم بلوچستان، حزب کومه له کردستان ایران، حزب دمکرات کردستان، حزب دمکرات کردستان ایران، حزب تضامن دمکراتیک اهواز، جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، اتحاد دمکراتیک آذربایجان - بیرلیک**